

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 29. januar 2020
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Karoline Ove Dahl
Sagsnr.: 2019-0030-3190
Dok.: 1316950

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 392 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. november 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Nick Hækkerup

/

Lisbeth Gro Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 392 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere artiklen, herunder redegøre for hvordan ministeren vil sikre, at offeret får besked ved gerningsmandens udgang, og vil ministeren redegøre for, om ministeren finder det rimeligt, at man som gerningsmand får udgang i sådan en sag og gang på gang overtræder sit tilhold, jf. artiklen "Rystet over politiet" fra BT den 25. november 2019?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Det fremgår af straffuldbyrdeleslovens regler, at indsatte har ret til forskellige former for kontakt til samfundet uden for institutionen i form af bl.a. udgang, brevveksling og telefonsamtaler. Disse rettigheder er centrale i forhold til at kunne bevare og styrke konstruktive forbindelser med samfundet udenfor, hvilket kan medvirke til at øge mulighederne for at føre en kriminalitetsfri tilværelse efter løsladelsen. Den nødvendige balancering af rettighederne sker ved, at det af ordens- og sikkerhedsmæssige grunde mv. i nærmere bestemte tilfælde er muligt at fastsætte begrænsninger for udøvelsen af dem.

Kriminalforsorgen modtager i almindelighed ikke oplysninger om, hvorvidt en person, der skal afsone i Kriminalforsorgens institutioner, har forbud mod at kontakte bestemte personer.

Der er således ikke fastlagt procedurer særligt med henblik på at undersøge om et givent brev, som den indsatte i medfør af ovenstående regler har ret til at sende, sendes til en person, som den indsatte har tilhold mod at kontakte.”

Derfor har jeg også, i lyset af den konkrete sag, igangsat en undersøgelse af, om procedurer og regler vedrørende offerunderretning, og hvilke oplysninger kriminalforsorgen skal modtage fra politiet i forbindelse med anmeldelse af en dom til straffuldbyrkelse, er skruet hensigtsmæssigt sammen.

Der henvises i øvrigt til den samtidige fortrolige besvarelse af spørgsmål nr. 389 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg og den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 396 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.